

Reduser miljøbelastningen fra tekstiler

Tekstilindustrien har et stort ressurs- og miljøavtrykk, som vi er helt avhengig av å redusere. For å kunne redusere miljøbelastningen fra tekstilproduksjonen trengs langt sterkere virkemidler fra norske myndigheter.

Produksjon av tekstilfibre medfører betydelige klimagassutslipp og forurensning, som er til skade både for mennesker og natur. Tekstilproduksjon og da særlig bomullsproduksjon, krever mye vann og areal, og har store utslipp av miljøgifter fra farging og bearbeiding av tekstilene. Videre er det ofte dårlige produksjonsvilkår som gjør at tekstilarbeidere er svært utsatt for påvirkning fra miljøgifter. Kvaliteten må opp, og mengden klær i omløp må derfor reduseres, forbruket reduseres og materialvalget må over på fornybare og ikke forurensende materialer

I dag er om lag 65 % av klærne våre er laget av syntetiske fibre, som i all hovedsak består av ulike oljebaserte plasttyper. Bruken av slike syntetiske materialer skaper store miljøutfordringer. Når disse plaggene brukes og vaskes, slites det kontinuerlig av små fibre. Disse fibre drysser vi rundt oss; de er i luften, danner lodotter, og «forsviner» ut med vaskevannet enten via vaskebøtta eller vaskemaskinen.

Ettersom det er plastfragmenter, brytes de ikke ned, men blir værende i naturen og ender som oftest i havet, alternativt som gjødsel via slam på jordene våre. Plast binder miljøgifter, og plastfibre fra tekstiler antas å være enda mer skadelig for det marine livet enn vanlig mikroplast, ettersom disse har flere åpne bruddflater å binde miljøgifter til. Videre blir en stadig større andel av klærne våre behandlet med kjemikalier for å gi dem ulike egenskaper; alt fra lukthemmende til vannavisende. Flere av disse behandlingene inneholder tunge miljøgifter som vi ikke burde ha nært på kroppen, og som dermed ikke burde tillates i produksjonen.

Naturvernforbundet krever derfor nye og kraftige virkemidler for å redusere miljøbelastningen fra tekstilproduksjon og -bruk, slik at vi kan stanse unødvendig plast- og kjemikalieforurensning fra klær.

Norske myndigheter må derfor sørge for:

- Å utvide produsentansvaret på tekstiler med kretsløpstankegang, økt fokus på kvalitet, materialer, gjenvinning og krav til avfallshåndtering av klær og andre tekstiler.
- At mengdene tekstilavfall reduseres og håndteres slik at mest mulig kan gjenbrukes og gjenvinnes, og at miljøgifter, plastfibre og annet miljøfarlig materiale håndteres uten at det medfører helse- eller forurensningsfare.
- At fluorimpregnering og andre helse- og miljøskadelige midler i tekstiler forbyes.
- Et forbud mot salg av særlig plastforurensende tekstiler som lekker miljøskadelige mengder mikrofiber og mikroplast ved bruk og i vask, og grenseverdier for hvor mye plast klær og tekstiler kan avgi i bruk.
- At det innføres et påbud om mikroplastfilter i alle vaskemaskiner.
- Et påbud om innholdsfortegnelse på tekstiler som opplyser om materialer og kjemikalier under produksjon, kvalitetsnivå med antatt levetid og garantier, reparasjonsmuligheter, avfallshåndtering, klimagassutslipp og total miljøbelastning.
- Å utrede muligheten for å innføre CO₂-avgift på import av klær